

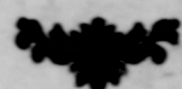
Min Fader, var huld Gif efter min Fuld:
Hvad hårtill är Redt, Det är och Skall vara
Mig hierteligt ledt. Den tiden, Du mig, Här
efter vill spara, Uppoffrar jag dig.

15. Förlåna mig nåd Att följa ditt råd Och
styra med tåm, Min gerning och vilja, Samt
tankarnas ström. Låt werldens försåt Mig al-
drig så skilja Från himmelens stråt.

16. Och om jag ej mer Min födsledag ser;
Så se som du vill! Jag hafwer de tankar Från
jorden mig skildt. Bered mig i tid, Att lösta
mitt ankar Och fara i frid.

17. Min Frölsare blif, Mitt saliga lif; Så
blifwer min död En winning, som slutar All
lust och nöd. Till himlen jag går, Och lifwet
åtnjuter, Som ewigt består.

18. Der födes jag ny, Der blifwer jag kyd:
Ej tiden der får Min lefnad bespöda Af dagar
och år. Der ewigt Skall jag Bland Englar för-
näda Min födelsedag.

1. Min Fader, var huld Gif efter min Fuld:
Hvad hårtill är Redt, Det är och Skall vara
Mig hierteligt ledt. Den tiden, Du mig, Här
efter vill spara, Uppoffrar jag dig.

2. Förlåna mig nåd Att följa ditt råd Och
styra med tåm, Min gerning och vilja, Samt
tankarnas ström. Låt werldens försåt Mig al-
drig så skilja Från himmelens stråt.

3. Och om jag ej mer Min födsledag ser;
Så se som du vill! Jag hafwer de tankar Från
jorden mig skildt. Bered mig i tid, Att lösta
mitt ankar Och fara i frid.

4. Min Frölsare blif, Mitt saliga lif; Så
blifwer min död En winning, som slutar All
lust och nöd. Till himlen jag går, Och lifwet
åtnjuter, Som ewigt består.

5. Der födes jag ny, Der blifwer jag kyd:
Ej tiden der får Min lefnad bespöda Af dagar
och år. Der ewigt Skall jag Bland Englar för-
näda Min födelsedag.

GS 464

Ennen wactra

W i s o r,

Den Första:

Författad i anledning af en ångerfull ung Ego-
dars begångna brott:

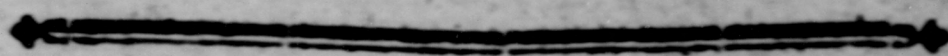
Stå stilla, du Yngling och se
dig wäl före, ic.

Den Andra:

Eftertänklig för alla människor:

Min Födelsedag, förtjenar
att jag ic

Ungas under sine egne melodier!

O b e r g,
Helsingfors Tryckeri, 1846.

1. "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat."

2. "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat."

3. "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat."

4. "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat."

5. "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat."

6. "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat."

7. "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat,
 "Guds barmhertighet, som mig har friggat."

Den Andra:

Min Födelsedag, Förtjenar att jag Ett tack-
 samhetsljud, Till himmelen sänder, Att prisa min
 Gud, Som skapat mig wäl, Att jag af hans
 händer Fått lemmar och själ.

2. Af Skaparen byggd, I moderlifets skog Jag
 fängnen än låg; Med öron ej hörde Med ögon ej
 såg. Min boning war trång, Jag stundom mig
 törde Att slippa mitt twång.

3. Wid tidens förlopp, Bredts fängelfet opp,
 Gud förde mig ut, På trångjel och mörker Blef
 lockeligt flut. Då skådade jag, Folk, byar och
 kyrkor, Wid himmelens dag.

4. Jag kunde ändå, Platt intet förstå. Med
 jemrande röst, Jag tiggde mig födan, Af dag-
 gande brödt. För skötsel och ans, Och uppsö-
 ringsmödan, Belöning ej fanns.

5. Beslagligast war, Jag låg ännu qwar, I
 syndens garn, War dömd till döden, Ett wre-
 dens barn; Men Herren war god Och hjälpte mig
 ur nöden, I döpsens flod.

6. Der twäddes jag ren Från arffyndens me-
 kan, Jag gjordes och fri Från djewulens lodnad Och
 hans tyranni. Jag föddes då nytt: Min blödd
 ut pydnad Blef härligt förbyt.

7. Fört än jag blef döpt, Had' Herren mig
 löpt,

Den Första:

Sid stilla, du Yngling, och se dig wäl före,
 Besinna, att lewa, hur farligt det är;
 Haf alltid för ögon din Gud och din Herre!
 Slip alla de onda begärens här,
 Af! ofta dig wäl,
 Tid lif och till själ;
 En jaurligt tillstundar ett ewigt ferdal.

2.

Jag knappast had' hunnit till blomstrande åren,
 Jag knappast war kommen att werlden bese;
 Då föll mig en tanke så farlig i hägen,
 Som mig skulle lända till spott och spe,
 O Herre Gud,
 Jag war fört Din brud,
 Men se'n öfwerträdde jag det sunde bud.

3.

Först glömde jag bort min Gud och min Herre,
 Se'n glömde jag bort Helga Döpsens flod;
 Se'n glömde jag bort Guds heliga lära,
 Som mig skulle leda till himmelens port;
 Mig satan gaf råd,
 Allt med sitt förlåt,
 Att gripa min nåstas wälsångna föräd.

4. En